

પોતાના પશુઓ
વિષે જાણો

સર્વેકષણ, કાન્દીયાં રાય

NATIONAL
DAIRY
DEVELOPMENT
BOARD

fun & games

आ गावो अग्नमनुत् भूद्रमकृन्तसीदन्तु गृष्टे रणयन्त्वस्मे ।
प्रजावंतीः पुरुरूपां इह स्युरिन्द्राय पूर्वीरुषसो दुहानाः ॥

युयं गावो मेदयथा कुशं चिंदश्रीरं चिंत् कृणुथा सुप्रतीकम् ।
भूद्रं गृहं कृणुथ भद्रवाचो ब्रह्म वोवयं उच्यते सुभासु ॥

अथर्ववेद

હે ગાય! આપના દૂધ અને ઘીથી દુર્બળ વ્યક્તિત્વ પણ હણ્યુષ બની જાય છે,
તેમજ બીમાર વ્યક્તિ સ્વસ્થ થઈ જાય છે. તમારા અવાજથી ઘરનું વાતાવરણ
પવિત્ર થઈ જાય છે, તેમજ સભાઓમાં તમારી મહિમાનું વર્ણન થાય છે.

- અથર્વવેદ

પરિચय

દેશના દૂધ ઉત્પાદકોના મોટા વર્ગ એવા ગરીબ અને સીમાંત ખેડૂતોનાં ઉત્થાન માટે રાષ્ટ્રીય તેરી વિકાસ નિગમ હંમેશા પ્રયત્નશીલ છે. આવા ખેડૂતોની આજીવિકા તેમણે પાળેલા એક કે બે પશુઓ થકી મળતાં દૂધ ઉપર આધારિત હોય છે. ફાયદાકારક તેરી ઉદ્યોગમાં સ્વસ્થ પશુઓની ભૂમિકા કોઈથી છૂપી નથી. આ બાબતને ધ્યાનમાં રાખીને રાષ્ટ્રીય તેરી વિકાસ નિગમે ‘દૂધ ઉત્પાદનની સારી પદ્ધતિઓ’ નામની એક લઘુ પુસ્તિકા તૈયાર કરી છે, જેમાં પશુઆરોગ્ય, પ્રજનન, આણાર, ચારા ઉત્પાદન અને સંરક્ષણ વગેરે જેવી અનેક આધારભૂત માહિતી આપવામાં આવી છે.

તેરી ખેડૂતો પાસે દૂધ ઉત્પાદનની વૈજ્ઞાનિક માહિતી હોવા ઉપરાંત એ પણ જરૂરી છે કે તેઓ પશુ દ્વારા વખતો વખત આપવામાં આવતાં સેકેતોને પણ સમજે, કારણ કે પશુ સેકેતોની યોગ્ય સમજ પશુના આરોગ્ય, સંચાલન, આણાર, સાફ્સફાઈ તેમજ પશુને થઈ રહેલી મુશ્કેલીઓ અંગેની મહત્વપૂર્ણ જાણકારી આપી શકે છે. લઘુ પુસ્તિકા ‘પોતાનાં પશુઓ વિષે જાણો’ એટલા માટે જ તૈયાર કરવામાં આવી છે કે જેની મદદ થી આપણે પશુઓ દ્વારા આપવામાં આવતાં સેકેતોને સરળતાથી સમજી શકીએ અને યોગ્ય સુધારાત્મક પગલા દ્વારા ભવિષ્યમાં થનારાં નુકસાનને ટાળી શકાય.

આ પુસ્તિકા એવાં પશુપાલકો માટે પણ ઉપયોગી સાબિત થશે કે જેઓ પોતાની પશુપાલનની રીતો બદલવા માટે સતત પ્રયત્નશીલ રહે છે.

અનુક્રમણિકા

એક નજરે	૧
૧. આરોગ્યના સેક્ટો	૨
૨. શારીરિક સેક્ટો	૩
૩. ગતિવિધિ ચક્ક	૮
૪. વિયાવાના સેક્ટો	૯
(i) અવસ્થા ૧: વિયાણ પહેલાના સેક્ટો (વિયાવાના ૨૪ કલાક પહેલાનાં)	૯
(ii) અવસ્થા ૨: વિયાણના સેક્ટો (વિયાવાની ૩૦ મિનિટથી ૪ કલાક પહેલાનાં)	૧૦
(iii) અવસ્થા ૩: જે રમેલીનું બહાર નીકળવું (વિયાવાના ૩-૮ કલાક બાદ)	૧૦
૫. નવજાત વાષ્પરઠાંનાં સેક્ટ	૧૧
૬. પગ અને ચાલવા અંગેના સેક્ટો	૧૩
૭. આણારના સેક્ટો	૧૪
૮. સ્વચ્છતા અને તેને લગતા સેક્ટો	૧૬
૯. ગરમીના કારણે તણાવના સેક્ટો	૧૭
૧૦. તબેલા પશુઓએનાં લગતા સેક્ટો	૧૭
૧૧. તણાવ અથવા દઈ વખતે પશુ દ્વારા થતો અવાજો	૧૮
ક. શારીરિક દશાના ગુણાંકો	૨૦
ખ. ઝ્રેન (પ્રથમ આમાશય) ભરાવના ગુણાંકો	૨૦
ગ. હુલન-ચલન/ચાલના ગુણાંક	૨૧
ઘ. પગના ગુણાંક	૨૨
ચ. વિષા છાણનાં બંધારણનો ગુણાંક	૨૩
છ. છાણ ઉપરથી પાચનનો ગુણાંક	૨૩
જ. આંચળના ગુણાંક	૨૩
ઝ. સ્વચ્છતા ગુણાંક	૨૪

એક નજરે

એક પશુ ઘણા બધા સકેતો આપીને પોતાના આરોગ્ય વિશેની માહિતી આપી શકે છે, જેને પશુપાલક જાગ્રત-અર્વજાગ્રતમાં સારાં કે ખરાબ રૂપે વ્યાખ્યાપિત કરે છે.

આ સકેતોને સમજવા ખૂબ જ જરૂરી છે. કારણ કે આ સકેતો સમયની સાથે સાચા પુરવાર થયા છે અને તેને માપી શકાય છે, સાથે જ તે પશુનાં સ્વાસ્થ્ય અને આરોગ્ય સંબંધિત એક આંતરિક અનુભૂતિ પણ વિકસિત કરે છે, જેની મદદથી તે પશુની સ્થિતિ વિશે યોગ્ય અંદાજ લગાવી શકેલું હોય.

પશુઓ દ્વારા આપવામાં આવતા વિવિધ સકેતો પશુપાલન સંબંધિત વિવિધ બાબતો જે મ કે આહાર, આવાસ, જબ્યાની ઉપલબ્ધતા, દિનયર્થમાં ફેરફાર, આરોગ્ય, સાફસફાઈ તેમજ અન્ય સામાન્ય કિયાઓને પ્રતિબિંબિત કરે છે તેમજ તેમાં જો કોઈ પણ ફેરફાર જોવા મળે તો તરત જ યોગ્ય પશુચિકિત્સા મદદ લેવી જોઈએ.

આવા તમામ સકેતોનો અને તેની ગ્રાસંગિકતા નીચે કોષ્ટકમાં દર્શાવવામાં આવી છે.

ક્રમ	સકેત	ગ્રાસંગિકતા
૧.	આરોગ્ય	આહાર અને સારસંભાળની રીતો દર્શાવી છે.
૨.	શારીરિક કિયા	સામાન્ય આરોગ્ય, આહારની આદતો, રોગ, પાચનની સ્થિતિ, ગર્ભી ઠંડીના કારણે તણાવ, દિનયર્થમાં પરિવર્તન, પોષકતત્વોની કમી, આવાસની સમસ્યા વગેરે દર્શાવી છે.
૩.	શરીરની અવસ્થા	સામાન્ય આરોગ્ય, વિયાવાની સ્થિતિ, આહારની આદતો. પાચનના રોગોની સમર્સ્યાની શક્યતા અથવા વિયાવા બાદ પ્રજનનની સમસ્યા
૪.	વિયાશ / પ્રસૂતિ	એવા અસામાન્ય સકેતો કે જે જોવા મળતાં જ તરત જ ધ્યાન આપવાની જરૂર છે
૫.	નવજાત	એવા અસામાન્ય સકેતો કે જે જોવા મળતાં જ તરત જ વિશેષ ધ્યાન આપવું પડે છે.
૬.	પગ અને ચાલ	તે આહાર, ખરીની સારસંભાળ, બોયતળિયું તેમજ આવાસ વગેરે દર્શાવી છે.
૭.	પ્રથમ આમાશયનો ભરાવો અને તુચ્છ	બીમારીઓ, અપૂર્તી આહાર વગેરે દર્શાવી છે.
૮.	આહાર અને છાણ	પાચન સંબંધિત રોગો વગેરે દર્શાવી છે.
૯.	સ્વચ્છતા	તબેલામાં સાફ સફાઈ દર્શાવી છે.
૧૦.	આંખણા	દૂધ દોહવાની રીત દર્શાવી છે.
૧૧.	ગરમીમાં તાણા	ગરમીનાં કારણે તણાવનું સ્તર દર્શાવી છે.
૧૨.	આવાસ	ભોય તળિયું, હવા-ઉજાસ, જબ્યાની જરૂરિયાત, તબેલામાં ગમાણ અને રેલિગની સ્થિતિ, કચરાનો નિકાલ, જીવજંતુની સમસ્યા વગેરે દર્શાવી છે.
૧૩.	તણાવ અને દર્દ ના કારણે નીકળતાં અવાજો	મનોવૈજ્ઞાનિક સ્થિતિ, બીમારી અને દર્દના સ્થોત્રને દર્શાવી છે.

૧. આરોગ્ય સેક્ટે

એક સ્વસ્થ પશુ આરોગ્ય સેક્ટોના માધ્યમથી પોતાની તંદુરસ્તી દર્શાવી શકે છે, જેને ખેડૂત-પશુપાલક સરળતાથી સમજ શકે છે.

પશુઓનાં નાકનો આગળનો ભાગ હંમેશા કંડો અને ભીનો હોવો જોઈએ.

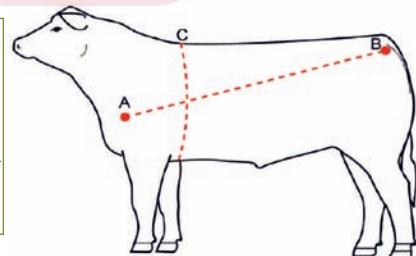
આરોગ્ય સેક્ટોને સંક્ષિપ્તમાં વર્ણન નીચેના કોષ્ટક અનુસાર આપવામાં આવ્યું છે. -

વર્ણન	આરોગ્ય સેક્ટે
નાકનો આગળનો ભાગ	કંડો અને ભીનો, સાથે જ પશુ દ્વારા તેને વારંવાર ચાટવામાં આવે.
આંખો	ચમકદાર, સાફ, કોઈ પણ જાતના ખ્રાવ, પોપડી અને લોઈનાં નિશાન વિનાની.
શાસોચ્છવાસ	નિયમિત, કોઈ પણ જાતના વધારાના પ્રયાસ વિના.
ચામડી	ચમકદાર, સાફ અને મુલાયમ, ચાંચડ કે જૂ, અન્ય પરજીવીઓ કે ફોલાથી મુક્ત. રંગફેર ચામડી ખનીજ તત્વોનાં અભાવનું એક લક્ષણ છે. રૂષ અને ખરબચ્છી ત્વચા કરમીયાનાં ઉપદ્રવનો સેક્ટ છે.
આકાર, રંગ/રૂપ	પશુનું વજન તેની પ્રજાતિનાં સરેરાશનું હોવું જોઈએ તેમ જ પશુ એકદમ દુર્બળ અને નબળું ન હોવું જોઈએ.
ચાલ	સામાન્ય અને સ્વચ્છેદ હોવી જોઈએ, ચાલ ધીમી અને અમાસાન્ય ન હોવી જોઈએ સાથે જ પશુમાં બેસતી વખતે લચક ન આવવી જોઈએ. પશુને બેઠેલી અવસ્થામાંથી ઊભાં થાંથાં કોઈ તકલીફ ન પડવી જોઈએ. સામાન્ય પશુ ચાલતી વખતે પાછળનો પગ ત્યાં જ મૂકે છે જ્યાં આગલો પગ પે છે. લંગડા પશુમાં તે આગળ-પાછળ હોઈ શકે છે.
બાવલું	માત્ર બાવલાનો આકાર જ સારા બાવલાની નિશાની નથી, પરંતુ તેમાં દુઃખશિરાઓ ઉપસેલી હોવી જોઈએ અને તે મજબૂત રીતે પશુના શરીર સાથે જોડયેલા હોવા જોઈએ. તે વધારે પડતાં શિથિલ અને માંસલ ન હોવા જોઈએ. પશુ ચાલે ત્યારે બાવલું વધારે પડતું આશુભાજુ ઝૂલલું ન જોઈએ.
વર્તન	પશુ જિજાસુ, સતક અને સંતુષ્ટ દેખાવું જોઈએ. પશુ ધાણ કરતાં અલગ ઊભાં ન હોવું જોઈએ અને ઉદાસ કે ગુસ્સે ન હોવું જોઈએ.
શરીર અવસ્થાનો ગુણાંક	આ પશુઓનાં આરોગ્યનો અગત્યનો સૂચકાંક છે. એક સ્વસ્થ પશુનો શરીરીક ગુણાંક ૨-૩ની વર્ચે હોવો જોઈએ. (વિચાવ અને ગર્ભાવસ્થાની સ્થિતિ પર આધારિત).

સૂચન - જાનવરના વજનનું અનુમાન

એક પશુનાં વજનને નીચેનાં સૂત્ર અનુસાર માપી શકાય છે.

$$\text{શરીરનું વજન (કિ.ગ્રા.)} = \text{ધાતીનો વેચાવો (C) (\text{ઇંચ}) \times \text{શરીરની લંબાઈ (AB) (\text{ઇંચ})$$

૨. શારીરિક કિયા સેકેતો

શારીરિક સેકેતો પશુઓમાં થતી સામાન્ય શારીરિક ગ્રાકિયાઓને પ્રતિબિંબિત કરે છે.

સામાન્ય પરિમાણોથી પશુ સ્વસ્થ છે તેવો સેકેત મળે છે. જો શારીરિક કિયાઓ અસામાન્ય લાગે તો પશુચિકિત્સકનો સંપર્ક કરવો જોઈએ. તાપમાન, શ્વસન અને વાગ્યોળવાનું હુંમેશા સામાન્ય દરે થવું જોઈએ.

શારીરિક સેકેતોનું ટૂકમાં વર્ણન નીચે અનુસાર છે.

નામાંત્રણ	શું જાણવું જોઈએ	શું અસામાન્ય છે	સંભવિત કારણ
	<ul style="list-style-type: none"> સામાન્ય શરીરનું તાપમાન ૩૮ થી ૩૯ ડિગ્રી સેલ્સિસિયસની વર્ષે (૧૦૧.૫ ± ૧ ડિગ્રી ફેરનહિટ) હોવું જોઈએ. આદર્શ રીતે તાપમાન વહેલી સવારે, મોડી સાંજે કે રાતે લેવામાં આવે છે. 	<ul style="list-style-type: none"> વધારે તાપમાન (તાવ) જરાપી શાસોચ્છવાસ, ધૂજારી અને ક્યારેક જાડા થઈ શકે છે. કાન, શીંગડાં અને પગને અડવાથી કંડા લાગે છે, જ્યારે શરીર ખૂબ જ ગરમ રહે છે. ઓછું તાપમાન (દાઈપોથર્મિયા) 	<ul style="list-style-type: none"> ચેપ ગરમી, તાણાવ વધારે પડતી ઉત્તેજના
શાસોચ્છવાસ	<ul style="list-style-type: none"> પુષ્ટ જાનવરોમાં શાસોચ્છવાસનો દર ૧૦ થી ૩૦ વખત અને વાછરડાંઓમાં ૩૦-૫૦ વખત પ્રતિ મિનિટ હોય છે. પશુનાં શાસનું પરીક્ષણ તેની પાછળથી, જમણી બાજુનાં પેટના ભાગોથી ચોંચ રીતે કરી શકાય છે. 	<ul style="list-style-type: none"> શાસોચ્છવાસના દરમાં વૃદ્ધિ શ્વસન દરમાં ઘટાડો શાસ લેવામાં તકલીફ 	<ul style="list-style-type: none"> તાવ ગરમીથી તાણાવ પશુને દર્દ કે ઉત્તેજના
			<ul style="list-style-type: none"> દૂધિયો તાવ, હુમલો વગેરે નાકની નળીઓમાં અવરોધ હુમલો

સૂચન

- ડિજિટલ થર્મોમીટર મારફતે મળમાર્ગથી તાપમાન લેવું
- ઉપયોગમાં લેતાં પહેલાં ખાતરી કરી લો કે વાંચન શૂન્ય છે.
- મળમાર્ગથી થર્મોમીટરની અટી એક ખૂબી બનાવીને એટી રીતે નાખો કે જેથી તે મળમાર્ગને દિવાલને રૂશો
- ઓછામાં ઓછું એક મિનિટ સુધી તે જ આ સ્થિતિમાં રાખો
- થર્મોમીટર સાફ કરી લો અને તૈનું વાંચન નોંધી લો.

સૂચન: શાસોચ્છવાસના દરનું અવલોકન કરતી વખતે

- પશુ શાંત છે કે નાઈં તેની ખાતરી કરી લો.
- પશુની પાછળ એક સુરક્ષિત અંતરે ઊભા રહેલું.
- પશુની પાછળ, જમણા પાર્થ્બાગ થી શાસોચ્છવાસનું અવલોકન કરો. (તીર દરશાવીલી જગ્યાએ)

શું જાણવું જોઈએ	શું અસામાન્ય છે	સંભવિત કારણ
<p>શું જાણવું જોઈએ</p> <ul style="list-style-type: none"> રોજ ૭-૧૦ કલાક સુધી ૫-૨૫નાં યકમાં ચાલે છે અને દરેક ચક ૧૦-૬૦ મિનિટનું હોય છે. વાગોળતી વખતે પશુ ખોરાકને ૪૫-૬૦ સેકન્ડમાં ૪૦-૭૦ વખત ચાવે છે. પ્રથમ પેટમાં દરેક મિનિટે ૧-૩ વખત સુધી પ્રક્રિયા થાય છે. 	<p>શું અસામાન્ય છે</p> <ul style="list-style-type: none"> વાગોળવામાં ઘટાડો પ્રથમ પેટની પ્રક્રિયામાં ઘટાડો 	<p>સંભવિત કારણ</p> <ul style="list-style-type: none"> અસમતોલ આણાર આણારમાં વધારે અનાજ/ઢાણા રેસાવાળા ખોરાકનો અભાવ અપૂર્તો આણાર અન્ય બીમારીઓ
<p>શું જાણવું નાણા</p> <ul style="list-style-type: none"> પશુ રોજ પાંચ કલાક જેટલું ચરે છે. ૧૦ થી ૧૫ ભાગમાં ખોરાક ખાય છે. પ્રથમ પેટના ભરાવાનો ગુણાંક પશુની વિચાવાની સ્થિતિને અનુરૂપ હોવો જોઈએ. (પ્રથમ પેટનો ભરાવ ગુણાંક જુઓ) 	<ul style="list-style-type: none"> ઓછો પ્રથમ પેટ ભરાવ ગુણાંક ખોરાક લેવાના સમયમાં ઘટાડો અખાદ ખોરાકની આદતો (પશુ રેતી, મારી, પથર, લાકું - ગમે તે ખાય છે) 	<ul style="list-style-type: none"> અપૂર્તો ખોરાક અથવા બીમારીની સ્થિતિ પાઈકા નામની બીમારીનો સહેતા (ફોરફરસની ઉણાપ)
<p>શું જાણવું પાણી</p> <ul style="list-style-type: none"> પશુને વખતો વખત ચોખ્યું પીવાનું પાણી ઉપલબ્ધ હોવું જોઈએ. એક લિટર દૂધ આપવા માટે પશુને ૩-૫લિટર પાણીની જરૂર પડે છે. ગરમીની મોસમમાં પાણીની જરૂરીયાત ખૂબ જ વધી જાય છે. 	<ul style="list-style-type: none"> દૂધ ઉત્પાદનમાં ઘટાડો કબજિયાત પશુ પાણી નથી પી રહ્યું વધારે પડતું પાણી (પશુ જરૂરીયાત કરતાં વધારે પાણી પી જાય તો, પેશાબમાં લોઈ આવવા લાગે છે અને પેશાબ કોઝી જેવા રંગનો થઈ જાય છે) 	<ul style="list-style-type: none"> પશુને પૂરતી માત્રામાં ૨૪ કલાક પીવાનું પાણી ઉપલબ્ધ ન હોય પાણી ગંદુ, મળમૂત્રયુક્ત, દુર્ગંધ્યુક્ત કે શોવાળ યુક્ત હોય પાણીમાં કીડા કે લારવા હોય પશુને લાંબા સમય સુધી પીવાનું પાણી ન મળ્યું હોય

ઉપરોક્તી વાતો પ્રથમ પેટની પ્રક્રિયા માપવી

- પોતાની મુક્કી બંધ કરીને પશુની પાછળના ડાબા ભાગે, પેટના ખાડામાં રાણો.
- મુક્કીને થોડી દિવાબો તેમજ લગભગ એકાં મિનિટ સુધી દબાવીને રાણો.
- પ્રથમ પેટના સંકોચનથી તમે મુક્કી ઉપર દબાણ અનુભવશો.

શું તમે જાણો છો?

એક પરિપક્વ પશુના પ્રથમ પેટમાં ૧૦૦ થી ૧૫૦ લિટર પાણી રાખો શકાય છે.

શું આણવું જોઈએ	શું અસામાન્ય છે	સંભવિત કારણ
<ul style="list-style-type: none"> પશુ રોજ ૧૦-૨૫ વખત મળત્યાગ કરે છે. છાણની માત્રા પશુનાં વજન ઉપર આધાર રાખે છે. ૩૫૦-૪૦૦ કિ.ગ્રા.નું એક પશુ રોજ ૨૦-૨૫ કિલો છાણ કરે છે. વિજા સંગઠન (છાણના બંધારણા)નો ગુણાંક લગભગ ૩ હોવો જોઈએ. (વિજા સંગઠન/છાણના બંધારણનો ગુણાંક જુઓ) 	<ul style="list-style-type: none"> મળની માત્રા/દર/કબજિયાત વધુ કઠણ છાણ જાડા આફરો 	<ul style="list-style-type: none"> દૂધથો તાવ, કિટોસિસ અપૂરતું પાણી પીવું જેરની અસર અમનળીનો ચેપ આંતરિક પરજીવીઓ લેક્ટિક એસ્ટિડની એર્સીડીટી (પીળા -ભૂરા ફાણવાળો મળ) જોન્સ રોગ (મળમાં વધુ પડતા ગેસના પરષોટી) ખોરાકમાં અચાનક કરવામાં આવેલો ફેરફાર, ખાસ કરીને કઠીળ
<ul style="list-style-type: none"> પાણી ભરેલાં વિસ્તારો કે જ્યાં ગોકળગાયની સંખ્યા વધારે હોય છે ત્યાં એમ્ફિસ્ટોમ અને શિસ્ટોસોમ નામના પરજીવીઓ હોવાની શક્યતા વધારે હોય છે, તેથી તેનો વિશેષ ઈલાજ જરૂરી છે. 	<ul style="list-style-type: none"> હુગંધ્યુકત મળ કે જેમાં પશુનું જડબું બાટલી જેવું થઈ જાય છે. જાડા, વજનમાં ઘટાડો, લોઈની ઉણાપ અને મળમાં લોઈ પડવું. 	<ul style="list-style-type: none"> અન્ફિસ્ટોમ પરજીવી શિસ્ટોસોમ પરજીવી (પેટાતનીબી ચેપ કે જેમાં પશુનો વિકાસ અને ઉત્પાદન, બંને પ્રભાવિત થાય છે)
<ul style="list-style-type: none"> વિયાવા બાદ તરત જ કિટોસિસ કે દૂધિયા તાવના કારણે સૂકો આણાર ઓછો લેવાય છે જેના લીધે ચોથા પેટનું વિસ્થાપન થઈ જાય છે. 	<ul style="list-style-type: none"> વધારે પડતો ચીકણો અને પેસ્ટ જેવો મળ જે એક ચીકણાં તૈલી આવરણથી ઢંકાયેલો રહે છે. 	<ul style="list-style-type: none"> એબોમેસમ/ચતુર્થ પેટનું ડાબી બાજુએ વિસ્થાપન
<ul style="list-style-type: none"> આહાર કે વ્યવસ્થાપનમાં આવેલા અચાનક ફેરફાર, અપૂરતું પાણી, પરજીવી ચેપ, દાંતોમાં તકલીફ, વધુ પડતા જાડા આણાર અથવા તો વધારે પડતા જીણા-આયેલા ખોરાકથી આંતરરાસમાં અવરોધ ઉભો થાય છે. 	<ul style="list-style-type: none"> મળત્યાગમાં તેરાનગતિ અથવા જીલ્લાએ કે લોઈયુકત મળ 	<ul style="list-style-type: none"> અમનળીમાં અવરોધ
<ul style="list-style-type: none"> મળનો સુપાચ્યતા ગુણાંક ૧, દૂધાળા અને શુષ્ણ પશુઓ માટે આદર્શ છે. (મળ સુપાચ્યતા ગુણાંક જુઓ) 	<ul style="list-style-type: none"> મળમાં નરી પચેલા કાણો (૧-૨ સે. મિ.) મળમાં દિવાસળીની સળીના આકારના ટુકડાઓ 	<ul style="list-style-type: none"> અપચો અમનળીનો ચેપ દાંત/પેટની બીમારી

શું જાણવું જોઈએ	શું અસામાન્ય છે	સંભવિત કારણ
<p>શું જાણવું જોઈએ</p> <ul style="list-style-type: none"> એક પશુ દિવસમાં ૧૦ વાર મૂત્ર -ત્યાગ કરે છે. મૂત્રની માત્રા પશુનાં વજન ઉપર આધારિત છે. (લગભગ ૧ એમએલ/ કિલો વજન કલાક) ૩૫૦-૪૦૦ કિલોનું એક પશુ દિવસમાં ૮.૫ થી ૧૦ લિટર મૂત્ર ત્યાગ કરે છે. 	<p>શું અસામાન્ય છે</p> <ul style="list-style-type: none"> મૂત્રની માત્રામાં ઘટાડો મૂત્રના રંગમાં ફેરફાર મૂત્ર વિસર્જનમાં તકલીફ 	<p>સંભવિત કારણ</p> <ul style="list-style-type: none"> દૂધિયો તાવ બબેસિઓસિસ આતિપૂરિતા મૂત્રમાર્ગમાં ચેપ મૂત્રમાર્ગમાં પથરી મૂત્રપિંડની તકલીફ
<p>શું જાણવું જોઈએ</p> <ul style="list-style-type: none"> પશુ દૂધ ઉત્પાદનની ટોચે વિયાવાના ૧-૨ મહિના બાદ પહોંચે છે. વાછરડીઓ પોતાનાં ટોચનાં ઉત્પાદનમાં પહેલી વાર વિયાણ વખતે ૭૫ ટકા અને બીજી વાર વિયાણ વખતે ૬૦ ટકા ઉત્પાદન કરે છે. 	<p>શું અસામાન્ય છે</p> <ul style="list-style-type: none"> દૂધ ઉત્પાદનમાં અચાનક ઘટાડો દૂધના રંગમાં ફેરફાર દૂધની વસા / ફેટની ટકાવારીમાં ઘટાડો વસારહિત નકર (SNF) પદાર્થોની ટકાવારીમાં ઘટાડો 	<p>સંભવિત કારણ</p> <ul style="list-style-type: none"> દૂધ દોડવાનાં સમય/વ્યક્તિમાં ફેરફાર (ભેંસો નવા ફેરફારથી અનુકૂળ થવામાં વધુ સમય લે છે.) વાતાવરણની વિપરિત સ્થિતિ ખોરાકમાં ફેરફાર પશુ ગરમીમાં હોથ દૂધિયો તાવ કિટોસિસ બાવલાની બિમારી કોસ્ફરસની ઉણાપ આંચળમાં ઈજા બાવલાંનો અપ્રત્યક્ષ રોગ દુર્બળ કે અતિ મેદસ્ટ્રી પશુ વધુ પડતો શક્તિવર્દ્ધક ખોરાક આંચળનો અપ્રત્યક્ષ રોગ ઓછો શક્તિવર્દ્ધક ખોરાક ગરમીને કારણે તાણાવ અપૂરતો આઢાર ખોરાકમાં રેસાયુક્ત પદાર્થોની ઉણાપ
<p>શું તમે જાણો છો?</p> <p>એક લિટર દૂધ ઉત્પાદન માટે પશુનાં આંચળમાં ૫૦૦ લિટર લોઈનો પ્રવાહ જરૂરી છે.</p>		

શું જાણવું જોઈએ	શું અસામાન્ય છે	સંભવિત કારણો
<ul style="list-style-type: none"> યૌવનની સરેરાશ ઉમર સંકર ગાયો ૧૮ મહિના દેશી ગાયો - ૨.૫ વર્ષ બેસો - ૨.૫ થી ૩ વર્ષ બેસોમાં મદ ઓછું રૂપણ થાય છે વિદ્યાઈ ગયા પછી પ્રથમ મદ લગભગ ૪૦ દિવસ પછી આવે છે 	<ul style="list-style-type: none"> પશુ યૌવનની સામાન્ય ઉમરે આવ્યા બાદ પણ મદમાં નથી આવતાં. 	<ul style="list-style-type: none"> કુપોષણ ખનીજ તત્વોની ઉષાપ કૃમિનો ચેપ ગુમ/અસ્પષ્ટ મદ ચક (બેસોમાં) શારીરિક વિકૃતિ જન્મજાત વિકાર
<ul style="list-style-type: none"> વારંવાર ભાંભરવું, યોનિદ્રામાં સોજો, યોનિમાંથી ચોખ્યું પ્રવાહી ઝરવું, વારંવાર મૂત્રત્યાગ, વારેવારે બીજા પશુઓ ઉપર ચઢી જતું તેમજ અન્ય પશુઓને પોતાની ઉપર ચટવા દેવા એ મદનાં મુખ્ય લક્ષણો છે 	<ul style="list-style-type: none"> વારેવારે ગર્ભાધાન બાદ પણ પશુ ગર્ભ ધારણ નથી કરતું. 	<ul style="list-style-type: none"> ગર્ભાશયમાં ચેપ હોર્મોન્સમાં વિકાર શારીરિક વિકાર અને જન્મજાત વિકાર
<ul style="list-style-type: none"> ખોરાકના પ્રકારને આધારે એક પશુમાં સરેરાશ રોજની ૪૦ થી ૧૫૦ લિટર લાળ બને છે સૂકો ચારો લાળના ઉત્પાદનમાં વધારો કરે છે, જ્યારે વધુ પડતો દાણાવાળો ખોરાક લાળનું ઉત્પાદન ઘટાડી કરે છે. 	<ul style="list-style-type: none"> લાળનું વધારે ઉત્પાદન, મોટામાંથી લાળ પડવી અને મોટા માંથી ફોણ નીકળવા 	<ul style="list-style-type: none"> સૂકો ચારાનો વધારે પડતો ઉપયોગ મોટા/જીબયાં ચાંદાં ખરવા કે મોટાનો કોઈ રોગ જેરની અસર હડકવા

ઉપયોગી વાતો - ગર્ભાધાનનો ચોચ્ય સમય

- જો મદની ખબર સાંજે પડે, તો બીજે દિવસે સવારે ગર્ભાધાન કરાવો
- જો મદની ખબર સવારે પડે, તો તે જ દિવસે સાંજે ગર્ભાધાન કરાવો
- કેટલાક કિસ્સાઓમાં મદ એક દિવસ કરતાં વધારે સમય રહી શકે છે, આવા કિસ્સાઓનું પુનઃ ગર્ભાધાન કરાવવું જરૂરી છે
- કેટલાક કિસ્સાઓમાં મદ ચક ખૂબ જ નાનું હોય છે, તેવા કિસ્સાઓનું જલ્દી ગર્ભાધાન કરાવવું જોઈએ.

ઉપયોગી વાતો - તમારા પશુના વાંઝિયાપણાના નિવારણ માટે પશુચિકિત્સકનો કાયારે સંપર્ક કરવો? જો તમારું પશુ ત્રણ વખત ગર્ભાધાન કરાવવા છતાં પણ ગર્ભ ધારણ ન કરે તો પશુ ચિકિત્સક પાસે તેની તપાસ જરૂરથી કરાવો. વારંવાર ગર્ભાધાન કરાવવાથી પશુના ગર્ભાશયને નુકસાન થઈ શકે છે.

શું તમને અપ્રત્યક્ષ એસીડીટી વિશે જ્યાલ છે?

શરીરમાં ઓછી લાળ બનવાને કારણે પશુઓમાં અપ્રત્યક્ષ એસીડીટી ઉત્પણ થાય છે, જેના કારણે તેમનાં ખોરાકમાં ઘટાડો, વજનમાં ઘટાડો, જાડા તથા થાક વર્તાય છે. તેના કારણે પશુ લંગડું થઈ શકે છે.

શું તમે મદ તપાસવાના ઉપાયો જાણો છો?

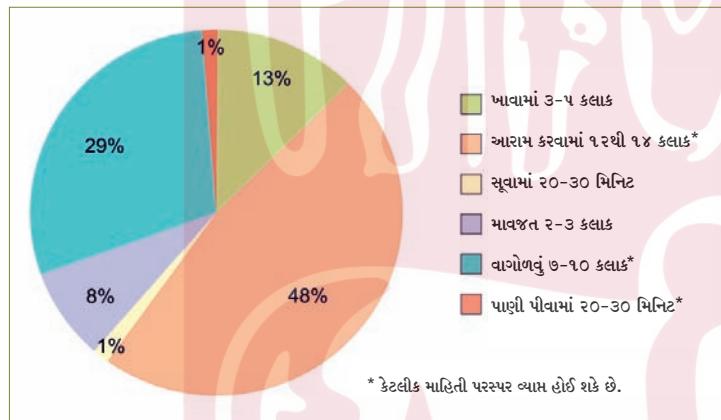
જે પશુ મદમાં હોય તેની પીઠ પંપાળવાથી તે પોતાની કમર જૂકાવી કે છે અને પૂછુંદી ઉકાવીને એક તરફ કરી નાખે છે.

૩. પ્રકિયા ચક

પશુઓનાં પ્રકિયા ચક વિશે જાણવાથી તેમનાં આરામનાં સ્તર વિશે જાણી શકાય છે. એક પશુ જો આરામથી રહેતું હોય તો તે સામાન્ય પ્રકિયાઓ જાહેર કરે છે. પ્રકિયાઓમાં જો કોઈ અસામાન્ય ફેરફારો જાણાય તો ગંભીરતાથી તેનું નિદાન થવું જોઈએ.

પશુઓને તેમની સામાન્ય પ્રકિયાઓ પ્રગટ કરવા દેવી જોઈએ.

પશુઓની સામાન્ય પ્રકિયાઓનું ચક નીચે અનુસાર હોય છે.

શું તમે જાણો છો?

જ્યારે પશુ બેસે છે ત્યારે તેનાં આંચળમાં રક્તપ્રવાહ ૩૦ ટકા સુધી વધી જાય છે જે દૂધ ઉત્પાદન અને આંચળની પ્રતિરોધક ક્ષમતા વધારે છે.

શું અસામાન્ય છે	સંભવિત કારણ
<ul style="list-style-type: none"> અતિ ઉત્તેજના 	<ul style="list-style-type: none"> દિનયર્યા કે વ્યક્તિમાં ફેરફાર મેઘેશિયમની ઉણાપ કીટોસિસનો માનસિક પ્રકાર કરડતી માખીઓ કે ગરમીનાં કારણે ઉરાણગતિ કેન્દ્રીય ચેતા તંત્રના રોગ જેમ કે હડકવા
<ul style="list-style-type: none"> ગતિવિધિના પ્રકારમાં ગંભીર ફેરફાર 	<ul style="list-style-type: none"> દૂધિયો તાવ ગંભીર ચેપ હુમલો અયોગ્ય ખોરાક વ્યવસ્થા જગ્યાની કમી સંચાલનની ખોટી રીતો (પશુઓને કાયમ દોરડાથી બાંધેલાં રાખવાં)

૪. વિચારના સકેતો

વિચારના સકેતો જાડાવાને કારણે પશુપાલકને એ ઘ્યાલ આવે છે કે પશુ ચિકિત્સકની મદદની કયારે જરૂર પડશે. વિચારના સકેતોને મૂળ રીત અવસ્થામાં વહેંચી શકાય છે. (૧) વિચારા પહેલાંના સકેતો (વિચારના ૨૪ કલાક પહેલાં) (૨) વિચારં (૩) જેર/મેલીનું બહાર નીકળવું

(૧) પ્રથમ તબક્કો - વિચારા પહેલાંના સકેત (વિચારના ૨૪ કલાક પહેલાં)

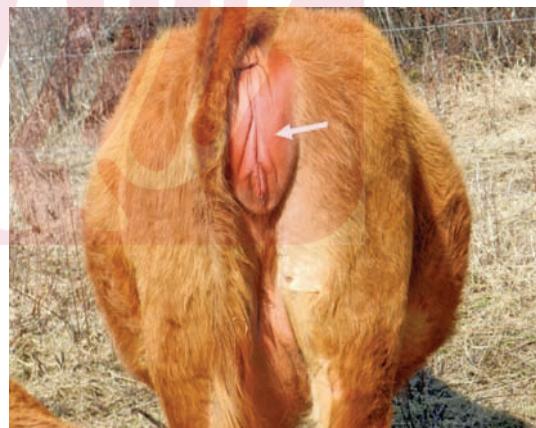
યોનિદ્રારભાંથી સ્વચ્છ પ્રવાહી નીકળવું અને બાવલું દૂધથી ભરાઈ જવું વિચારાની શરૂઆતમાં આ અનિવાર્ય લક્ષણો છે.

અન્ય લક્ષણો નીચે અનુસાર છે

- પશુ ટોળાંયાંથી અલગ રહેવાની કોશિશ કરે છે.
- પશુની ભૂખ મરી જાય છે.
- પશુ બેચેન થઈ જાય છે અને પેટ ઉપર લાતો મારે છે અથવા તો પોતાનાં પાછળાંના ભાગને કોઈ વસ્તુ સાથે ઘસવા લાગે છે.
- પાછળાના સ્નાયુઓ અને પીઠની માસપેશોરીઓ ઢીલી પડી જાય છે, જેના કારણે પૂંછડી ઊંચી થઈ જાય છે.
- યોનિનો આકાર મોટો અને માંસલ થઈ જાય છે.
- બાવલામાં દૂધનો ભરાવો વિચારાનાં ગ્રાણ સમાઈ પહેલાંથી માંડીને થોડા દિવસો સુધી થઈ શકે છે.
- બચ્યુ જેમ જેમ પ્રસૂતિની સ્થિતિમાં આવતું જાય છે તેમ તેમ પશુના પેટનો આકાર બદલાય છે.

ઉચ્ચી થયેલી પૂંછડી, યોનિયાંથી નીકળતું સ્વચ્છ પ્રવાહી, બાવલામાં દૂધ ભરાવું વોરે વિચારાની શરૂઆતના સકેતો છે.

વિચારાની શરૂઆતમાં ફૂલી ગયેલું અને મોટું થઈ ગયેલું યોનિદ્રાર

ઉપયોગી વાત - વિચારના હિવસની જાણ મેળવવી

- ગર્ભધાનની તારીખ હુંમેશા લખીને રાખો.
- જો પશુ ફરીથી મદમાં ન આવે તો ગર્ભધાનનાં રીત માસ બાદ ગર્ભની તપાસ જરૂર કરાવો.

શું તમે જાડો છો?

ગાયનો સરેરાશ ગર્ભકાળ ૨૮૦ થી ૨૯૦ હિવસ અને લેંસનો ૩૦૫-૩૧૮ હિવસ હોય છે.

(૨) બીજો તબક્કો : વિચાવાના સેકેતો વિચાવાની ૩૦ મિનિટ થી માંડીને ૪ કલાક સુધી સામાન્ય રીતે વિચાણમાં વાછરડાંનાં આગળનાં પગ અને માયું પહેલાં દેખાય છે

- વિચાવાની શરૂઆત પાણી ભરેલી થેલી દેખાવાથી થાય છે.
- જો વાછરડાંની સ્થિતિ સામાન્ય હોય તો પાણીની થેલી ફાટવાની ૩૦ મિનિટ થી ૧ કલાકમાં જ પશુ વાછરડાંને જન્મ આપી દે છે.
- પહેલી વખત વિચાઈ રહેલી વાછરડીઓમાં આ સમય ૪ કલાક સુવીનો હોઈ શકે છે.
- પશુ ઊભા રહીને કે બેઠા બેઠા વિચાઈ શકે છે.

વિચાવાની શરૂઆત પાણીની થેલી દેખાવાથી થાય છે.

સામાન્ય ગ્રસૂતિમાં સૌથી પહેલાં વાછરડાંનાં આગળતાં બે પગ અને માયું દેખાય છે.

ધ્યાન આપો

જો પશુને ગ્રસૂતિની પીડા ઉપર્યે એક કલાક કરતાં વધારે સમય થઈ જાય અને છતાં પણ પાણીની થેલી ન દેખાય તો તરત જ પશુ ચિકિત્સકની સેવા લેવી જોઈએ.

(૩) ત્રીજો તબક્કો: જેર/મેલીનું બહાર નીકળવું (વિચાવાના ૩-૮ કલાક બાદ)

- સામાન્ય રીતે જેર/મેલી વિચાવાના ૩-૮ કલાકમાં બહાર જાય છે.
- જો વિચાવાના ૧૨ કલાક બાદ પણ જેર/મેલી ન નીકળે તો તેને ROP કહે છે.

જો વિચાવાના ૧૨ કલાક પછી પણ જેર/મેલી ન નીકળે તો તેને ROP કહે છે.

ધ્યાન આપો

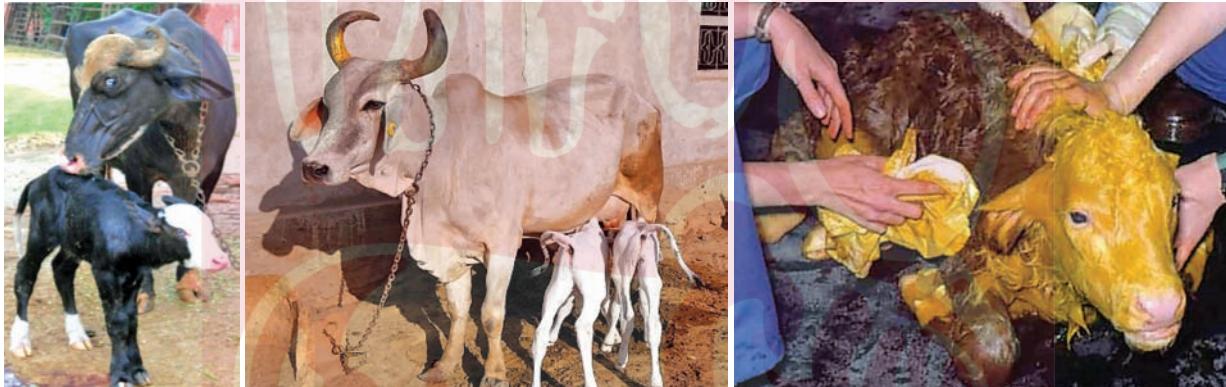
ક્યારેય પણ અટકેલી જેર/મેલીને બળપૂર્વક ખેંચવાનો પ્રયાસ ન કરશો, તેના કારણે અતિશાય લોઈએ વધી શકે છે અને ક્યારેક પશુનું મૃત્યુ પણ થઈ શકે છે.

૫. સ્વસ્થ નવજાત વાછરડાનાં સકેતો

કોઈ પણ પશુપાલકે સ્વસ્થ નવજાત વાછરડાનાં સકેતો વિશે જાણવું જરૂરી છે, જેથી જરૂર પડ્યે યોગ્ય પગલાં ભરી શકાય.

સ્વસ્થ વાછરડું જન્મતાની સાથે થોડી જ મિનિટોમાં પોતાનાં પગ ઉપર ઊભું થઈ જાય છે અને ૧-૨ કલાકમાં દૂધ પીવાનું શરૂ કરી હે છે.

- સ્વસ્થ વાછરડું જન્મની થોડી જ મિનિટોમાં પોતાનાં પગ ઉપર ઊભું થઈ જાય છે.
- દૂધ પીતી વખતે વાછરડાં દ્વારા પંદ્ચદી ઊંચી કરવી એ સકેત છે કે ગ્રાસનાળ યોગ્ય રીતે બંધ થઈ છે.
- જે વાછરડાં અસામાન્ય રીતે જન્મ્યાં હોય તેમના માથામાં સોજો હોય છે, તેઓ પ્રથમ ગોબરથી લદાયેલાં હોય છે, તેમનામાં તાકાતની ઉણપ હોય છે અને તેમનામાં દૂધ પીવાની ઈચ્છાશક્તિ નથી હોતી. તેમને વિશેષ સારસંભાળની જરૂર હોય છે.

બીજા અસામાન્ય સકેતો નીચે મુજબ હે.

ખરાબ તબિયતના સકેતો	સંભવિત કારણો
લાંબા આરામ બાદ જયારે પશુ ઊભું થાય છે. તો આગસ નથી મરડતું.	સામાન્ય રીતે ખરાબ તબિયતનું પ્રથમ લક્ષણ છે.
પાછળનાં પેઠેથી પેટને લાતો મારવી.	પશુના પેટમાં દુઃખાવો.
કાણસવું	ન્યૂમોનિયા ઝડા / આફરો કે જે ગંભીર રૂપ લઈ ચૂક્યાં છે.

ખરાબ તબિયતના સેક્ટો	સંભવિત કારણો
ગ્રાબુ થવામાં અસમર્થ	<ul style="list-style-type: none"> ધૂટણમાં ઈજા સાંઘા ખસી જવા નાભિમાં ચેપ અશક્તિ વિટામિન ઈ / સેલેનિયમની ઉણાય
નિસ્તેજ આંખો અને ચામડીમાં લચકતાનો અભાવ	<ul style="list-style-type: none"> નિર્જણીકરણ (ખાસ કરીને જાડાના લીધે)
ફૂલેલું પેટ અને ખરબચડી ચામડી	<ul style="list-style-type: none"> વધારે પડતો રેસેદાર અને ઓછી શક્તિવર્દ્ધક ખોરાક આંતરિક પરજીવી
દૂધ પીવા પછીનો આફરો	<ul style="list-style-type: none"> યોગ્ય સંભાળ ન લેવાને કારણે ગ્રાસનાળ યોગ્ય રીતે બંધ ન થવી. વધારે પડતું કંદું વધારે પડતું ગરમ દૂધ પીવડાવવું. બળજબરીથી/જરૂર કરતાં વધારે ખોરાક આપવો.
સૂક્ષ્મેલું નાક અને લટકી પેલાં કાન	<ul style="list-style-type: none"> તાવ
પગ ફેલાવીને લાંબી ગરદન કરીને ગ્રાબુ રહેવું	<ul style="list-style-type: none"> લાંબા સમયથી ચાલી રહેલો ન્યૂમોનિયા
જાડા/અતિસાર	<ul style="list-style-type: none"> આંતરડાનો ચેપ ગ્રાસનાળ યોગ્ય રીતે બંધ નહીં થવી

શું તમે જાણો છો? નવજાત વાઇરડાંનાં સ્વસ્થ જીવનનાં ત મુખ્ય આધારસ્તંભ?

- જન્મ પછી તરત જ નાભિનાળને યોગ્ય જંતુનાશકથી ઘોઈ લો.
- વખતો વખત પૂરતી માત્રામાં ખીંદું પીવડાવો.
- યોગ્ય કૃમિનાશક સમયપત્રકનું પાલન.

શું તમે જાણો છો? ગ્રાસનાળ ખાંચ્ય?

અનન્ધીના છેડાના ભાગમાં રહેલી માંસલ રચનાને રેટિક્યુલર ખાંચ્ય પણ કહે છે. તે બંધ થઈ જાય એટલે એક નળી જેવી રચના બને છે જે દૂધને રૂમેનમાં લઈ ગયા વિના સીધું અબોમસમ (પેટ)માં લઈ જાય છે. તે વાઇરડાંઓમાં દૂધને રૂમેનમાં કિંણાતું બચાવે છે.

૬. પગ અને ચાલના સ્કેત

આ સ્કેતો જમીનની સ્થિતિ, જગ્યાની ઉપલબ્ધતા અને ખોરાક વ્યવસ્થા વિશે જાહ્યારે છે.

પશુના હુલનયલનનો ગુણપદ્દ અને પગનો ગુણપદ્દ ૧ હોવો જોઈએ.

શું જાણું જોઈએ	શું અસામાન્ય છે	સંભવિત કારણો
<ul style="list-style-type: none"> પશુની સામાન્ય ચાલ (જેનો હુલનયલન ગુણપદ્દ ૧૬): પશુ ચાલતી વખતે પોતાની પીડ સીધી રાખે છે, તમામ પગ ઉપર એક સરખું વજન આપે છે, સાંઘા સ્વતંત્ર રીતે વળે છે અને પશુનું માણું સ્થિર રહે છે. પાછળના પગની સામાન્ય સ્થિતિ (પગનો ગુણપદ્દ ૧): પાછળથી જોતાં પાછળના પગ કરોડરક્ષુને સમાંતર રહે છે અને બહારની તરફ વળેલા નથી હોતા. 	<ul style="list-style-type: none"> કોઈ પણ પ્રકારનું લંગડાપણું (હુલનયલન અને પગના ગુણપદ્દ જુઓ) 	<ul style="list-style-type: none"> પશુના બેસવા અને ફરવા માટે પૂરતી જગ્યા ન હોવી. ખોરાકમાં સૂક્ધ ચારાની ઉણાપ તેમજ દાણાનાં વધારે પ્રમાણને કારણે અપ્રત્યક્ષ એસીડીટી.
	<ul style="list-style-type: none"> તબેલાની જમીન ઉપર ચાલતા સમયે શંકાની સ્થિતિ. 	<ul style="list-style-type: none"> લપસણું જમીન
	<ul style="list-style-type: none"> ધૂટણામાં, પાછલા ભાગે કે પગમાં ઈજા. 	<ul style="list-style-type: none"> અસમતલ કે ખરબચ્ચી જમીન
	<ul style="list-style-type: none"> વધી ગયેલી ખરીઓ. 	<ul style="list-style-type: none"> ખરીની અચોચ્ચ સારસંભાળ

સામાન્ય પશુ ચાલતી વખતે પોતાની પીડ સીધી રાખે છે.

સ્વસ્થ પગ કરોડરજુને સમાંતર દોય છે. જગ્યારે અસરગ્રસૂત પગને પશુ બહારની તરફ વાળીને ઊભું રહે છે. (તીરનું નિશાન)

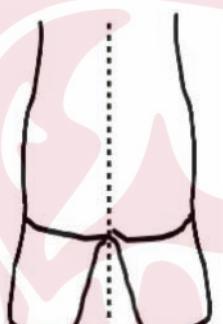
ધૂટણા અને પાદશળનાં પગના સાંધામાં ખરાબ જમીનને કારણે ઈજા થાય છે.

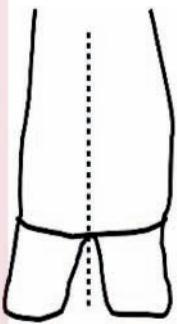
સુજોલા પગની ઉપરની ખરી બીજા પગ કરતાં વધારે ફર હોય છે.

મધ્યમ પ્રકારના ચેપમાં સોજો સમાન આકારનો હોય છે.

વધારે ચેપમાં સોજો અસમાન આકારનો હોય છે.

૭. ખોરાકના સેકેતો

ખોરાકના સેકેતો ખોરાકના સંચાલનને પ્રદર્શિત કરે છે, જેની સમજણું ખેડૂતને સારો નફો રળવામાં મદદ કરે છે કારણે કે, તેરી વ્યવસાયમાં ૭૦ ટકા ખર્ચ પણ ખોરાક પાછળ થાય છે.

શરીરની અવસ્થા, છાણનું બંધારણ અને પાચ્યતા ગુણાંક વિયાવાની સ્થિતિ અનુસાર યોગ્ય હોવો જોઈએ.

શું જાણવું જોઈએ	શું અસામાન્ય છે	સંબંધિત કારણો
<ul style="list-style-type: none"> પશુનો તેની વિયાવાની સ્થિતિ અનુસાર યોગ્ય પ્રથમ આભાશય (પેટ) તુષિ ગુણાંક હોવો જોઈએ. 	<ul style="list-style-type: none"> વિયાવાની સ્થિતિ અનુસાર યોગ્ય પ્રથમ આભાશય (પેટ) તુષિ ગુણાંક ન હોવો. 	<ul style="list-style-type: none"> પાચનતંત્રની બીમારીઓ અપૂરતો આહાર
<ul style="list-style-type: none"> વિયાવાના સમયે પશુનો શરીર અવસ્થા ગુણાંક રૂપી હોવો જોઈએ. ઓછો પણ નહીં કે વધારે પણ નહીં. (શરીર અવસ્થા ગુણાંક જુઓ) સારાં પરિણામ માટે પશુ વિયાવાના અને પ્રથમ ગર્ભધાન વચ્ચે શરીર અવસ્થાના ગુણાંકાં ૦.૫ કરતાં વધારે ફેરફાર ન હોવો જોઈએ. 	<ul style="list-style-type: none"> નીચો શરીર અવસ્થા ગુણાંક 	<ul style="list-style-type: none"> ખરાબ તબિયત/જુની બીમારી અપૂરતો આહાર
<ul style="list-style-type: none"> છાણ/વિષકાના બંધારણનો ગુણાંક રૂપી હોવો જોઈએ. (છાણનાં બંધારણનો ગુણાંક જુઓ) 	<ul style="list-style-type: none"> ઉચ્ચ શરીર અવસ્થા ગુણાંક 	<ul style="list-style-type: none"> જરૂર કરતા વધુ આહાર
<ul style="list-style-type: none"> વિયાવાની સ્થિતિ અનુસાર પાચ્યતાનો ગુણાંક ૨-૩ની વચ્ચે હોવો જોઈએ. (છાણ પાચ્યતા ગુણાંક જુઓ). 	<ul style="list-style-type: none"> છાણનાં બંધારણનો ઉંચો ગુણાંક છાણનાં બંધારણનો નીચો ગુણાંક નીચો છાણ પાચ્યતા ગુણાંક 	<ul style="list-style-type: none"> વધુ પડતો રેસાવાણો આહાર કેશિયમની ઉણપ કિટોસિસ એસિડિટી આહારમાં દાણાનું વધુ પ્રમાણણ અંતરડાની જુની બીમારી (જેન રોગ વગેરે) અસમતોલ આહાર

વિયાવા બાદ એક અઠવાડિયા સુધી પ્રથમ આભાશય(પેટ) તુષિ/ ભરાવ ગુણાંક રૂપી હોય છે. જો તે પછી પણ આ આંક રૂપી રેટલો રહે તો પશુને પૂરતો આહાર નથી મળી રહ્યો તેનો સર્કિત મળે છે. (જમણે)

શરીર અવસ્થા ગુણાંક કોઈ પણ પશુ જૂથના ખોરાક સંચાલન અને આરોગ્યનાં સ્તરની જાણકારી આપે છે.

શું તમે જાણો છો? શરીર અવસ્થા ગુણાંક રૂપી હોવો જોઈએ.

ઉચ્ચ શરીર અવસ્થા ગુણાંક (૩ કરતાં વધારે) પશુનાં શરીરમાં પાચનતંત્ર સંબંધિત બીમારીઓ જેવી કે કિટોસિસ, ફેટી લિવર, મેલી ન પડવી કે અન્ય પ્રજનન સંબંધિત બીમારીઓના સર્કિત આપે છે.

૮. સ્વચ્છતા અને આંચળના સ્વાસ્થ્ય સેક્રેટો

સ્વચ્છતા અને આંચળના સ્વાસ્થ્ય માપવાથી આપણને તબેલાની સાફ્સફાઈનાં સ્તર તેમજ દૂધ દોહવાની રીતો વિશે જાણવામાં મદદ મળે છે.

શું જાણવું જોઈએ	શું અસામાન્ય છે	સંભવિત કારણ
<ul style="list-style-type: none"> સ્વચ્છતા ગુણાંક ૧ હોવો જોઈએ; પણું પાછળના પગના નીચેના ભાગે, પુંછડી કે બાવલાની આસપાસ કોઈ ગંદકી ન હોવો જોઈએ, માત્ર તાજો કે સ્ફૂર્યેલા છાંટા હોઈ શકે છે. આંચળ સ્વાસ્થ્ય ગુણાંક ૧ હોવો જોઈએ; સ્તનાગ્ર મુલાયમ હોવા જોઈએ તેમજ ત્યાં કડક પોપડી ન હોવો જોઈએ. 	<ul style="list-style-type: none"> પણું પાછળનાં પગના નીચેના ભાગે, પુંછડી કે બાવલા ઉપર સ્ફૂર્યેલી ગંદકી આંચળ સ્વાસ્થ્ય ગુણાંક વધારે આંચળની ત્વચામાં ચીરા 	<ul style="list-style-type: none"> પૂરતી જાય્યાની ઉણાપ તબેલાની અપૂરતી સફાઈ ખરાબ છાણ બંધારણ ગુણાંક દૂધ દોહવાની અયોજ્ય રીત દૂધ દોહવાનાં મશીનનો ખોટી રીતે ઉપયોગ રૂક્ષતા

સ્વચ્છતા ગુણાંક -૧

આંચળ ગુણાંક ૧ : મુલાયમ સ્તનાગ્ર

૯. ગરમીથી તણાવના સેક્ટો

પશુના હંડ્કવાના ગુણાંકથી ગરમીથી થતાં તણાવનું સ્તર આણી શકાય છે.

પશુના હંડ્કવાનો ગુણાંક કયારેય પણ ર થી વધુ ન હોવો જોઈએ.

હંડ્કવાનો ગણાંક	ચસન દર/ મિનિટ	પશુની અવસ્થા
૦	૪૦ થી ઓછો	સામાન્ય
૧	૪૦-૭૦	હળવું હંડ્કવું, લાળ નથી પડતી તથા છાતીમાં હલન-ચલન દેખાય.
૨	૭૦-૧૨૦	જરૂરી હંડ્કવું, લાળ પે છે પણ મોટું બંધ રહે છે.
૨.૫	૭૦-૧૨૦	ગુણાંક રની જેમ, પરંતુ મોટું ખૂલે છે પણ જીબ બહાર નથી નીકળતી.
૩	૧૨૦-૧૬૦	મોટું ખૂલું ઢોય છે, લાળ ટપે છે. ગરદન લાંબી અને માથું ઉપર રહે છે.
૩.૫	૧૨૦-૧૬૦	ગુણાંક ૩ જેવું જ, પણ જીબ થોડી બહાર નીકળે છે અને કયારેક આપી જીબ બહાર આવે છે, સાથે જ ખૂલ્લા વધારે લાળ પે છે.
૪	૧૬૦ થી વધુ	મોટું ખૂલું, સાથે જ જીબ લાંબા સમય સુધી આપી બહાર નીકળેલી, અતિશાય લાળ પે છે.

એક પશુ કે જેનો હંડ્કવાનો ગુણાંક ૩ છે તેનું મોટું ખૂલ્લાંદું છે અને મોટાંબાંથી લાળ પડી રહી છે.

૧૦. તબેલા/પશુઆવાસ અંગેના સેક્ટો

તબેલા/પશુઆવાસ અંગેના કેટલાક સેક્ટો પશુના આરામ સાથે સીધો સંબંધ ધરાએ છે.

વાર્ષન	શું જાણું જોઈએ	મહત્વ
તબેલાની સ્થિતિ	<ul style="list-style-type: none"> આસપાસની જગ્યાથી થોડી હોવી જોઈએ જેથી પાણીનો યોગ્ય નિકાલ સંભવ બને. 	<ul style="list-style-type: none"> તેના કારણે તબેલામાં પાણી ભરાવાની અને ભેજ રહેવાની સમસ્યા જતી રહે છે. શેગ ફેલાવતા જવાંતુની સંખ્યા ઘટે છે.
તબેલાની -રચના	<ul style="list-style-type: none"> જ્યાં પાંચ કલાક કે તેના કરતાં વધારે સમય સુધી તાપમાન ૩૦ ડિગ્રી સેલેન્સિયસ કે તેના કરતાં વધારે રહે છે ત્યાં પૂર્વ-પશ્યિમ દિશા અભિગમ / દરવાજો લાભકારક રહે છે. 	<ul style="list-style-type: none"> તેના કારણે પશુનો ચારો અને પીવાનું પાણી હંમેશા છાંખામાં રહે છે અને પશુને હંમેશા પાણી અને ચારો છાયડામાં મળી રહે છે.
તબેલાની દિવાલ	<ul style="list-style-type: none"> દિવાલો હવાની પ્રાઇતિક અવર-જવરને અવરોધતી ન હોવી જોઈએ ગરમ જગ્યાએ તબેલામાં દિવાલની જરૂર નથી હોતી. વધારે પડતાં ગરમ સ્થળોએ ગરમ હવાની અવર-જવરને અટકાવવા માટે પશ્યિમ દિવામાં દિવાલ બનાવવી જરૂરી છે. કંડી જગ્યાએ તબેલામાં ઉત્તર-દક્ષિણ અભિગમ દીક રહે છે. 	<ul style="list-style-type: none"> ખોડી રીતે બનાવવામાં આવેલી દિવાલને કારણે તબેલામાં હવાની પ્રાઇતિક અવર-જવર રેકાય છે, જેથી પશુને ગરમીથી તણાવ થાય છે. સૂર્યપ્રકાશ તબેલાના દરેક ખૂણામાં પહોંચે છે જેથી જમીન કોરી રાખવામાં મદદ મળે છે. જો પશુને આપો દિવસ ચરતાં રાખવામાં આવતા હોય તો આ અભિગમ લાભદાયક છે

વાર્ષિક	શું જાણવું જોઈએ	મહત્વ
હવાની અવર-જવર	<ul style="list-style-type: none"> તબેલામાં એપોનિયાની દુર્ગધ ન હોવી જોઈએ. તબેલાની વચ્ચ્યોવચ્ચ્ય ઊભેલા માણસને ગાભરામણ ન થવી જોઈએ. તબેલામાં આદર્શ હવાનો પ્રવાહ ઓછામાં ઓછો ૧ મીટર/સેકન્ડ હોવો જોઈએ. 	<ul style="list-style-type: none"> હવાની પૂર્તી અવર-જવરને કારણે પશુ ગરમીના કારણે તશીવમાં નથી આવતું. હવાની પૂર્તી અવર-જવરને કારણે શાસને લગતા રોગો થવાનું જોખમ પણ ઘટી જાય છે. .
પ્રકાશ	<ul style="list-style-type: none"> દિવસના સમયે તબેલામાં આરામથી વાંચી શકાય તેટલો પ્રકાશ હોવો જોઈએ. દિવસમાં ૧૬-૧૮ કલાક પૂરતો પ્રકાશ હોવો જોઈએ (૨૦૦ lux) અને ૮ કલાક અંધકાર (૫ lux) 	<ul style="list-style-type: none"> આખા દિવસ દરમિયાન તબેલામાં કમસે કમ ૮ કલાક પ્રકાશ રહેવો જોઈએ. વધુ પ્રકાશમાં રહેતા પશુઓ વધુ સક્રિય હોય છે, વધુ ખોરાક લે છે અને ગરમીના વધુ સારા સેકટો દર્શાવે છે. સતતપાન કરવાના ગ્રાફિઓને વધુ પ્રકાશની જરૂર હોય છે.
ભોયતળિયું	<ul style="list-style-type: none"> જમીન ઉપર ખરીથી ઉપજેલા લપસવાનાં નિશાન ન હોવા જોઈએ. તબેલાના ભોયતળિયા પર માણસ ખુલા પગે આરામથી ચાલી શકવો જોઈએ. ભોયતળિયું નરમ હોવું જોઈએ અને લપસણું ન હોવું જોઈએ જો રબરની શીટ હોય , તો તેની લંબાઈ પૂર્તી હોવી જોઈએ 	<ul style="list-style-type: none"> પશુના આરામની સ્થિતિમાં સુધારો થાય છે. ખરીની સમસ્યાઓઓં ઘટાડો થાય છે. લપસવાના કારણે પશુના નિતંબ ઉપર ઈજા થઈ શકે છે જેના કારણે કાયમી પંગુતા આવી શકે છે. પશુને ચાલવામાં તકલીફ પડી શકે છે અને તે આનાકાની કરે છે. જેને લીધે ખરીની સમસ્યા થઈ શકે છે.
પ્રવાહી કચરાનું વ્યવસ્થાપન	<ul style="list-style-type: none"> તબેલામાંથી નીકળતો પ્રવાહી કર્યારો તબેલાની આસપાસ ન ભરાવો જોઈએ. 	<ul style="list-style-type: none"> પ્રવાહી કર્યારો ભરાવાના લીધે કિટાગુજનક રોગોની સમસ્યા વકરી જાય છે. તેના કારણે પશુનું ગતિવિધિ ચક પ્રભાવિત થાય છે અને પશુનું ઉત્પાદન ઘટી જાય છે.
જગ્યાની જરૂરીયાત	<ul style="list-style-type: none"> ખુલા તબેલામાં દરેક પશુ માટે ૧૬૦ ચોરસ ફૂટ જગ્યા હોવી જરૂરી છે, જેમાંથી ૪૦ ચો. ફૂટ જગ્યા છત વાળી હોવી જોઈએ. દરેક પશુને ચારો ચરવા માટે ગમાણમાં ૨ ચો. ફૂટની જગ્યા હોવી જોઈએ. દરેક પશુને પાડું પીવા માટે ગમાણમાં ૩ ઘનફૂટની જગ્યા હોવી જરૂરી છે. પશુને ઉઠવા માટે આગળ પૂર્તી જગ્યા હોવી જોઈએ. 	<ul style="list-style-type: none"> પશુને પૂર્તી જગ્યા મળવાને કારણે તે પોતાનો ગ્રાફિક વ્યવહાર પ્રગત કરે છે તથા ખુલામાં રહેવાને કારણે તેમની ખરીઓની સ્થિતિ સારી રહે છે અને તેમનાં ઉત્પાદનમાં વધારો થાય છે.
ગમાણ -(રેલિંગ)ની સ્થિતિ	<ul style="list-style-type: none"> ગરદનની ઉપર કે નીચેના ભાગે થયેલા ઘાણી ઉપસ્થિતિ દર્શાવે છે કે ગમાણમાં લગાવેલી (રેલિંગ)ની સ્થિતિ ચોંઘ નથી. ગમાણ તબેલાના ભોયતળિયા કરતા ૧૨ સેમીથી વધુ ઊંચી ન હોવી જોઈએ. 	<ul style="list-style-type: none"> તે પશુને ઊંચો વા લાઘો હોય તો તેના કારણે તેનો ખોરાક ઘટી શકે છે, જેના કારણે તેમનાં ઉત્પાદનમાં ઘટાડો થાય છે. જો ગમાણ ઊંચી હોય, તો પશુઓ ખોરાક ફેલાવવાનું શરૂ કરે છે, જો નીચે હોય તો આગળના પગ પર ઘણું દબાણ આવે છે જે ખરીની સમસ્યાઓ તરફ દોરી શકે છે.

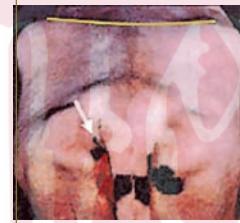

૧૧. તણાવ કે દર્દ વખતે પશુ દ્વારા ઉત્પન્ન કરવામાં આવતા અવાજો

ઉમરલાયક પશુ માત્ર આહાર લેતી વખતે, દૂધ આપતી વખતે, ગરમીઓં, વાષરડુ છૂટું પડી જવું કે મોત ઉપર જ અવાજ કરે છે. સામાન્ય અવાજો અને દર્દી તણાવ વખતે ઉત્પન્ન થતાં અવાજો વર્ચ્યેના અંતરને સમજવું ખૂબ જ જરૂરી છે, જેથી સમસ્યાની ગંભીરતાને ઘટાડવા માટે જરૂરી પગલાં લઈ શકાય. દર્દ વખતે ઉત્પન્ન થતાં કેટલાક અવાજો નીચે અનુસાર છે.

ઉત્પન્ન અવાજ	સંલગ્ન પરિસ્થિતિ	મહિન્દ્ર
• જોશથી ભાંભરવું (ઓડકાર ખાવો)	• ખૂલેલું મોટું, માયું આગળ કે ઉપરની તરફ ઘેંચાયેલું	• વાષરડાને બોલાવવું, દોહવા મારેની પોક (દૂધથી ભરેલું બાવળું), ભૂખ કે તરસ, મદના સમયે ઘણણા અન્ય સભ્યોને બોલાવવા માટે
• ટૂંકી ચીસ પાડવી	• સંભવિત કારણના તરત બાદ (જેમ કે વાગવા કે દરવાજાના અથડાયા બાદ) મોટું ખુલ્લું, માયું સામાન્ય રીતે ઉપર ઉદેલું	• ડર કે દર્દના કારણે
• સતત ચીસ પાડવી	• વયસ્ક સ્વર્સથ માદા પશુ કે જેને કોઈ જ માનસિક બીમારી ન હોય	• પશુ સતત મદમાં રહેતું (નિમ્ફોમેનિક) હોવાનું લક્ષણ
	• કોઈ પણ ઉમરનું પશુ કે જેમાં માનસિક વિકારનું લક્ષણ પણ હોય, સાથે જ તેનો અવાજ વારંવાર તૂટી રહ્યો હોય અને શરીરના પાછળના ભાગે લક્ષ્યાનાં લક્ષણા	• રેબિઝ (હડકવા)નાં લક્ષણ
• ટૂંકું બબડવું	• ઊભા થતાં કે ઢાળ ઉત્તરતાં અથવા દબાણની પ્રતિક્રિયા	• પેટમાં દુઃખાવાનાં લક્ષણો • જો દુઃખાવો છાતીનાં આગળનાં ભાગે થતો હોય તો આઝીદાર લોખંડનો રુક્કો ગળી જવાને કારણે થતી હદયની બીમારીનું લક્ષણ છે.
• લાંબા સમય સુધી કણુસવાનો અવાજ, સાથે શાસ બદ્દાર છોડવો	• જાતે જ અથવા તો થોડી મહેનત બાદ, માયું અને ગરદન ખેંચાયેલાં, શાસ છોડવામાં તકલીફ	• છાતીમાં ગાંઠ કે કોઈ રોગ જેમાં ફેફસાં ઉપર દબાણ પડતું હોય.
• શાસ લેતી વખતે નસકોરા, ગર્જના કે કણુસવાનો અવાજ	• શાસ લેવામાં સ્પષ્ટ તકલીફ	• ઉપરનું શ્વસન તંત્ર સંકોચાઈ ગયું હોવાના સિકેતો • શ્વસન તંત્ર સંબંધિત બીમારીના સિકેતો જેવી કે નસકોરાનાં પરજીવી
• ખાંસી	• સૂકી અને તાકાતવાળી ખાંસી કે જે ખોરાક લેવા સિવાય થાય છે.	• ઉપરનાં શ્વસનતંત્રનાં રોગનાં લક્ષણ
	• ભીની અને સાધારણ ખાંસી	• ન્યૂમોનિયાનાં લક્ષણો • ફેફસાંમાં ફૂમિનાં લક્ષણ

ક. શરીર અવસ્થા ગુણાંક (BCS)

ગુણાંક -૧	ગુણાંક -૨	ગુણાંક -૩	ગુણાંક -૪	ગુણાંક -૫
				

પણ્ડીનાં ઉપલા છેડા ઉપર મોડો હોડો ખાડો, ચામડીની નીચે કોઈ ચરબી નહીં, તેમજ ઉપસેલી કરોડરકુ

પણ્ડીનાં ઉપલા છેડા ઉપર લોડો પરંતુ હળવો ખાડો, પરંતુ નિર્ભાનું હાડકું ઉપસી આવેલું અને તેની ટોચ ગોળાકાર

પણ્ડીનાં ઉપલા છેડા ઉપર ખૂબ જ હળવો ખાડો, નિર્ભાનાં હાડકાં અને તેની ટોચ એકદમ ગોળાકાર

પણ્ડીનાં ઉપલા છેડા ઉપર માંસપેશીઓ ઉપસી આવેલી. હાડકાંની ટોચ ઉપર માંસપેશીઓ જામી ગયેલી

પણ્ડીનાં ઉપલા છેડા ઉપર ત્વચાની નીચે ચરબીનું જાંબું આવરાણ, હાડકાંનોની ટોચ ગોળાકાર

પશુની ગભર્વાસ્થાના થોડાં સમાઝોયાં શરીર અવસ્થા ગુણાંક ૨ થઈ શકે છે, પરંતુ દૂધ આપવાનું બંધ કરે ત્યારે શરીર અવસ્થા ગુણાંક ૩ હોવો જોઈએ. જે પશુઓનો શરીર અવસ્થા ગુણાંક ૩.૫ કરતાં વધારે હોય છે તેમને પાચનતંત્ર અને પ્રજનન અંગેની સમસ્યાઓ થાય છે.

ખ. પ્રથમ આમાશય (પેટ) ભરાવ/તુલ્ણિ ગુણાંક

ગુણાંક -૧	ગુણાંક -૨	ગુણાંક -૩	ગુણાંક -૪	ગુણાંક -૫
				

ત્વચાની આયુરેખાઓ નિર્ભાનાં હાડકાંતી નીચે રહે છે.

પ્રથમ આમાશય (પેટ) ખાડો નિકોણાકારતો દેખાય છે.

પાંસળીઓની પાછળા પ્રથમ આમાશય (પેટ)નો ખાડો દેખાય છે.

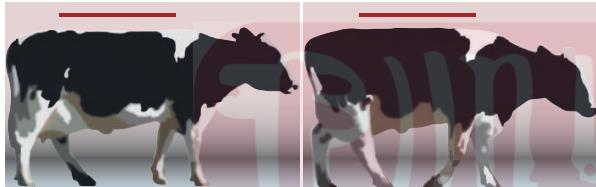
પ્રથમ આમાશયનો ખાડો દેખાતો નથી.

પેટની ત્વચા એકદમ ખેંચાયેલી દેખાય છે.

વિયાળના પ્રથમ સમાઝમાં પશુનો ગુણાંક ૨ હોઈ શકે છે. દૂધ આપતા (હુઘળા) સારા પોષિત પશુનો ગુણાંક ૩ હોય તો યોગ્ય ગણાય છે. વસુકવાતા સમય પહેલા પશુ ગુણાંક ૪ અને વસુકેલ પશુમાં ગુણાંક ૫ હોવો જોઈએ.

ગ. હુલન ચલનનો ગુણાંક

ગુણાંક ૧: સામાન્ય

પશુ આત્મવિચાસ સાથે આખું અને લાંબું ડગલું ભરે છે. પશુ પોતાની કમરને સીધી રાખીને પોતાનાં ચારેય પગ ઉપર સરખું વજન આપીને ચાલે છે.

ગુણાંક ૨: સામાન્ય લંગડું

દોભા થતી વખતે પશુ પોતાની પીઠને સીધી રાજે છે પરંતુ ચાલતી વખતે પીઠને ખૂંધતી તરફ જૂકાવે છે. ચાલ થોડી અસામાન્ય હોય છે પરંતુ અસરગ્રસ્ત પગનો જરૂરપથી ઘ્યાલ નથી આવતો.

ગુણાંક ૩: મદ્દયમ લંગડું

પશુ ચાલતી વખતે અને ઊંભું હોય ત્યારે પોતાની કમરને ખૂંધતા આકારે જૂકાવે છે, અને તાતાં તાતાં ડગાંનાં ભરીને ચાલે છે.

ગુણાંક ૪: લંગડું

પશુ ઊંભું હોય ત્યારે અને ચાલતી વખતે પશુની પીઠ ખૂંધ આકારતી રહે છે, તેમ છતાં પશુ પોતાનું વજન ઉપાડી શકે છે.

ગુણાંક ૫: કાઢાયક લંગડપણું

આવી સ્થિતિમાં પશુની કમર ખૂંધતા આકારની જ બની જાય છે તથા પશુ ચાલવામાં આનાકારની કરે છે. તે પોતાના અસરગ્રસ્ત પગ ઉપર સહેજ પણ ભાર નથી આપતું.

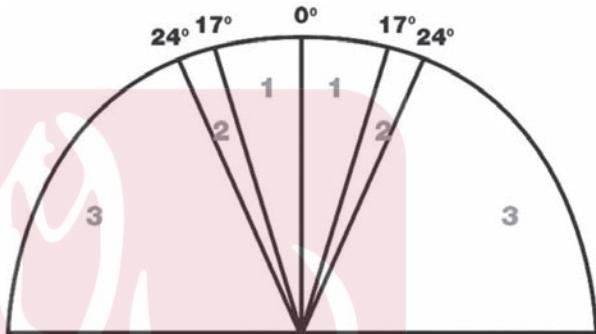
શું તમે જાણો છો? અસરગ્રસ્ત પગને કઈ રીતે ઓળખી શકાય?

આગળના પગ - જ્યારે પશુના આગળના બે પગમાંથી કોઈ એક અસરગ્રસ્ત હોય તો પશુ અસરગ્રસ્ત પગ ઉપર વજન નાખતી વખતે પોતાનું માથું ઊંચું કરે છે, જ્યારે સ્વસ્થ પગ પર વજન નાખતી વખતે પોતાનું માથું નીચે રાજે છે.

પાછળના પગ - જ્યારે પાછળના કોઈ પગ અસરગ્રસ્ત હોય તો પશુ ચાલતી વખતે પોતાનું માથું નીચે રાજે છે, જ્યારે સ્વસ્થ પગ ઉપર વજન આપતી વખતે તેનું માથું ઊંચું રહે છે.

૪. પગનો ગુણાંક

- પગનો ગુણાંક પશુનાં પાછલા પગની મુદ્રાનું વર્ણન કરે છે.
- તે અંદર તેમજ બહારનાં પંજાની લોંચાઈ વર્ચેના અંતર અને પશુ દ્વારા માંડવામાં આવતા પગ સાથે સંબંધિત છે.
- પશુ પગનાં તળિયાનાં દરને ઓછું કરવા માટે પગને બહારની તરફ વાળી લે છે. આવું થવાની શક્યતા લપસાણી જમીન ઉપર વધારે રહે છે, કે જ્યા પશુ એડી ઉપર પોતાનું વજન નાખીને ચાલે છે.
- આ ગુણાંક પશુ જ્યારે બીજું હોય ત્યારે, પશુના પગ તેની પીકને સમાંતર હોય ત્યારે, તેનાં કાટખૂણાની સ્થિતિ ઉપર નિર્ભર કરે છે.
- ગુણાંક ૧: ૦ અંશથી ૧૭ અંશ (૬૦ અંશથી સરખામણીએ) આદર્શ સ્થિતિ છે. છતાં ઝરીની સમસ્યા થઈ શકે છે.
- ગુણાંક ૨: ૧૭થી ૨૪ અંશ (૬૦ અંશથી સરખામણીએ)
- ગુણાંક ૩: ૨૪ અંશ કરતાં વધારે (૬૦ અંશથી સરખામણીએ)

૫. છાણનાં બંધારણનો ગુણાંક

ગુણાંક -૧	ગુણાંક -૨	ગુણાંક -૩	ગુણાંક -૪	ગુણાંક -૫
				

દ્વારા અને ખૂબ જ પારીવાળું જ કર અને અંતરડાની બીમારીના કારણે સંબંધિત

દ્વારા જેવું બંધારણ, પડે એટલે ફેલાઈ જાય છે, અસમતોલ આહારને કારણે સંબંધિત

૨-૩ સેન્ટીમીટર મોટી મોટી પોપડીઓ જેના ઉપર એક બિંદુ હોય, જોડા ઉપર તથી ચોટતું

છાણ ઘાઢું હોય છે, સુનિશ્ચિત આકાર લઈને ચકરીની જેમ એકબીજા ઉપર ગોકવાયેલું હોય છે. જોડા ઉપર ચોટે છે.

લગતબાળ ગોળાકાર દડા સ્વરૂપે હોય છે અને જોડા ઉપર વિશાાત છોડે છે.

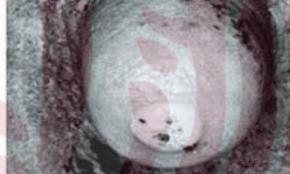
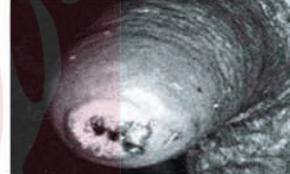
દૂધાળાં દોર માટે છાણનો આદર્શ ગુણાંક ૩ છે. વાછડાં અને વસુકેલા પશુઓ માટે ૪ કે ૫ નો ગુણાંક યોગ્ય છે. તે અસંતુલિત આહારનો પણ સર્કેત આપે છે.

૭. છાણ પાચયતા ગુણાંક

ગુણાંક -૧ છાણ કીમ જેવાં બંધારણનું હોય છે, તે એકધારું અને અસ્થિર હોય છે. છાણમાં નહીં પચેલાં કણો જોવા મળતાં નથી.	ગુણાંક -૨ છાણ કીમ જેવું અને એકધારું હોય છે. છાણમાં કેટલોક નહીં પચેલો પદાર્થ મળે છે.	ગુણાંક -૩ છાણ એકધારું નથી હોતું, નહીં પચેલા આદારતા ટુકડાઓ તેમાં જોવા મળે છે. છાણને હાથથી દબાવવામાં આવે તો નહીં પચેલાં રેસાઓ અંગળી ઉપર ચોટી જાય છે.	ગુણાંક -૪ આદારતા મોટા કણો છાણમાં દેખાય છે. હાથથી દબાવતાં નહીં પચેલા રેસાઓની ગોળી હિથમાં ચોટી જાય છે.	ગુણાંક -૫ છાણમાં નહીં પચેલાં આદારણાં મોટા કણો હોય છે જેને સ્પષ્ટ જોઈ શકાય છે.
દૂધાળા અને શુઝક પશુઓ માટે આદર્શ	દૂધાળાં અને શુઝક પશુઓ માટે સ્વીકાર્ય	શુઝક પશુઓ અને વાણરણાંઓ માટે સ્વીકાર્ય	સંતુલિત આદારણી જરૂર છે.	સંતુલિત આદારણી જરૂર છે.

૮. અંચળ ગુણાંક

ગુણાંક -૧ 	ગુણાંક -૨ 	ગુણાંક -૩ 	ગુણાંક -૪
અંચળનો નીચેનો ભાગ મુલાયમ હોય છે અને તેના ઉપર ઘા કે ઉકરડા નથી હોતા.	ઉપસી આવેલો ઉજરડો કે જે થોડો ઉપસેલો હોય છે.	ઘા ખરબચડો હોય છે અને તેમાં કેરોટિન બનવાનું શરૂ થઈ ગયું છે.	ખૂબ જ ખરબચડો ઘા જેમાં કેરોટિન ભરાયેલું છે અને ચીરા પણ પડી ગયા છે.

૭. સ્વચ્છતા ગુણાંક

પાછળનો ભાગ (પૂંછડી સાથે)

પાછળનો નીચેનો પગ

બાવલું

ગુણાંક -૧ : સ્વચ્છ
કોઈ કીચડ નથી હોતો પરંતુ
તાજુ કે સૂક્કાયેલું છાણ લાગેલું
હોય છે.

ગુણાંક -૨ : ગંદુ
હુથેળી કે તેના કરતાં મોટા
આકારના કીચડના નિશાન.

ગુણાંક -૩ : ખૂબ જ ગંદુ
પગનો નીચેનો ભાગ ખૂબ જ
ગંદો હોય છે.

રાષ્ટ્રીય તેલી વિકાસ બોર્ડ,

આણંદ - ૩૮૮૦૦૧, ગુજરાત

ફોન: ૦૨૬૬૨-૨૬૦૧૪૮, ૨૬૦૧૪૯ ફેક્સ: ૦૨૬૬૨-૨૬૦૧૫૭, વેબસાઈટ : www.nddb.coop

facebook.com/NationalDairyDevelopmentBoard

www.dairyknowledge.in